

[Arbejds- og Socialministeren.]

overvejer Muligheden af at gennemføre en forbedret Pensionsordning for de faste Medarbejdere ved Børneforsorgens Institutioner, der ikke er Tjenestemænd.

Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale begge Lovforslagene til det høje Tings hurtige og velvillige Behandling.

Formanden: Jeg giver derefter Ordet til den højterede Minister for Handel, Industri og Søfart, for at han kan fremsætte det for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Villemoes): Hermed har jeg den Ære for det høje Folketing at fremsætte *Forslag til Lov om Forlængelse og Ændring af Lov om Priser m. v., jfr. Lovbekendtgørelse Nr. 47 af 11. Februar 1946.*

Som det vil være de ærede Medlemmer bekendt, er den hidtil gældende Prislov ved Lov Nr. 580 af 30. November 1946 forlænget indtil Udgangen af Februar Maaned næste Aar. Naar Loven kun blev forlænget for et kortere Tidsrum, skyldes det jo, at der kort forinden Ophøret af den tidligere Lov, der udløb den 30. November i Aar, fra Erhvervs side blev fremsat eller bebudet fremsat Ønsker om forskellige Ændringer i Loven. Da Tiden imidlertid ikke tillod nærmere Overvejelse af disse Ønsker om Ændringer, valgte man fra Regeringens Side den Gangsmaade at fremsætte Forslag om en kortere Forlængelse af Loven, saaledes at der kunde blive Tid til en Undersøgelse og en Drøftelse af Erhvervenes Forslag.

Ved det foreliggende Lovforslag foreslaas Prisloven forlænget indtil Udgangen af Marts Maaned 1948. Det er Regeringens Opfattelse, at Landets Forsyningsforhold endnu et godt Stykke Tid fremover vil være præget af en Vareknaphed, der nødvendiggør Opretholdelse af priskontrollerende Bestemmelser; men i øvrigt vil man naturligvis fra Regeringens Side, saafremt ændrede Forhold inden for det Tidsrum, for hvilket Loven foreslaas forlænget, maatte motivere Lempelser i selve Prisloven, være indstillet paa at fremsætte dertil sigtende Lovforslag.

Som Bilag til Lovforslaget har man fundet det praktisk at lade optrykke de Henvendelser, som Handelsministeriet fra interesseret Side har modtaget angaaende ønskede Ændringer og Tilføjelser til Loven, og dette Materiale vil sikkert være nyttigt for det Udvalg, som jeg gaar ud fra vil blive nedsat til Behandling af Lovforslaget.

Som det er velkendt for enhver, blev den

ekstraordinære Prislovgivning i sin Tid gennemført som direkte Følge af Krigsbegivenhederne til Imødegaaelse af de Vanskeligheder paa det prismæssige Omraade, som Krigen maatte medføre, for saa vidt som en fri Prisdannelse utvivlsomt vilde have ført til samfundsskadelige Resultater. Regeringen er af den Opfattelse, at Restriktionerne paa Prisomraadet bør ophæves saa hurtigt, som det er gørligt, men man kan jo desværre ikke se bort fra den Mulighed, at den kommende Tid vil kunne medføre forøgede Vanskeligheder, og jeg mener derfor ikke, at det vil være forsvarligt at foretage Lempelser i nævneværdig Grad i Prisloven. En Svækkelse af Kontrollen med Priserne vilde antagelig, som Forholdene ligger, medføre Prisforhøjelser paa en Række Omraader. Paa den anden Side anser Regeringen det for overordentlig vigtigt, at der ved Administration af Prisloven — og andre Love, der øver Indflydelse paa Produktionsforholdene — ikke lægges Erhvervs livet saadanne Hindringer i Vejen, at Initiativet til at udføre samfundsnyttigt, produktivt Arbejde bremses. Der foreligger her en vanskelig Opgave af dobbelt Natur, for saa vidt som man paa den ene Side maa holde Priserne nede og paa den anden Side ikke maa hemme, men tværtimod fremme Produktionen paa de Omraader, hvor det er af samfundsmæssig Betydning. Disse Synspunkter maa man inden for Administrationens Omraade stedse have for Øje.

Denne dobbelte Opgave har naturligvis foreligget hele Tiden, men den melder sig med væsentlig større Styrke, efter at Mulighederne for Udfoldelse af Initiativ inden for Erhvervs livet er forøget som Følge af Krigens Ophør og Genoptagelse af Handels-samkøbet med en Række Markeder, fra hvilke Danmark var afskaaret under Krigen, og Regeringen tillægger det derfor stor Betydning, at man fra Administrationens Side tager videst muligt Hensyn til det ønskelige i, at Erhvervs livet faar Lejlighed til at udnytte de Muligheder, som frembyder sig.

Det er Regeringens Indtryk, at man i Priskontrolraadet er fortrolig med denne Tankegang og derfor ophæver de Prisordninger, som det ikke skønnes paakrævet at opretholde — dér vil jeg gerne henvise til Oversigten i Underbilaget til Bilag 12 over de siden 5. Maj 1945 ophævede Bestemmelser. At Priskontrolraadet paa den anden Side ogsaa siden nævnte Dato har maattet indføre visse nye Ordninger — hvilket er fremført i Bilag 13 — er selvfølgelig og ikke Udtryk for, at der følges nye Retningslinier.